

- Nazadnje, tožeča stranka trdi, da njena nezakonita vključitev v člen 1 od (1) do (4) s strani Komisije pomeni neuspešen poizkus Komisije v zvezi z ugotovitvijo, da je tožeča stranka sodelovala pri zatrevanju eni in nenehni kršitvi.
2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija s tem, da je zoper tožečo stranko sprejela drugi sklep, ki v zvezi z njo ugotavlja novo kršitveno ravnanje, kršila člen 25 Uredbe 1/2003 ter načela pravne varnosti, pravičnosti in učinkovitega izvajanja sodne oblasti.
3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje, da Komisija ni z zahtevanim dokaznim standardom dokazala, da je tožeča stranka odgovorna za sodelovanje v zatrevanju eni in nenehni kršitvi.
- Tožeča stranka trdi, da se Komisija ni osredotočila nanjo in da v zvezi z njo ni dokazala posamičnih sestavnih delov ene in nenehne kršitve.
- Dalje, tožeča stranka trdi, da Komisija ni dokazala obstoja splošnega načrta, ki sledi skupnemu cilju.
- Tožeča stranka trdi tudi, da Komisija ni dokazala, da je tožeča stranka sodelovala ali da je imela zahtevani namen sodelovati pri eni in nenehni kršitvi.
- Nazadnje, tožeča stranka trdi, da ni nobenega dokaza, da je vedela za kršitev.
4. S četrtem tožbenim razlogom se zatrjuje, da Komisija ni navedla ustrezne obrazložitve v zvezi s svojo ugotovitvijo, da je tožeča stranka sodelovala v zatrevanju eni in nenehni kršitvi.
5. S petim tožbenim razlogom se zatrjuje, da se je Komisija napačno oprla na dejavnosti tožeče stranke v sodnem sistem tretje države kot na dokaz sodelovanja v zatrevanju eni in nenehni kršitvi ter da v zvezi s tem ni navedla obrazložitve.
- Tožeča stranka trdi, da Komisija ni spoštovala dokaznega bremena, ki se uporabi, v zvezi z ravnanjem tožeče stranke v Hong Kongu in/ali ni navedla ustrezne obrazložitve.
- Dalje, tožeča stranka trdi, da Komisija ni dokazala, da je bil namen ravnanja tožeče stranke v Hong Kongu protikonkurenčen.
- Tožeča stranka trdi tudi, da je na podlagi hongkonške zakonodaje morala vložiti skupne vloge.
- Nazadnje, tožeča stranka zatrjuje kršitev načel vljudnosti in nevmešavanja.
6. S šestim tožbenim razlogom se zatrjuje, da Komisija ni bila pristojna za uporabo člena 101 PDEU v zvezi z ravnanjem, ki se nanaša na vhodne lete, to je za storitve letalskega prevoza tovora iz tretjih držav v Evropo.
7. S sedmim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija napačno uporabila pravo pri izračunu globe, ki se naloži tožeči stranki.

Tožba, vložena 31. maja 2017 – Latam Airlines Group and Lan Cargo/Komisija

(Zadeva T-344/17)

(2017/C 239/77)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Latam Airlines Group SA (Santiago, Čile), Lan Cargo SA (Santiago) (zastopniki: B. Hartnett, barrister, O. Geiss, odvetnik, in W. Sparks, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- Sklep Komisije C(2017) 1742 final z dne 17. marca 2017 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU, člena 53 Sporazuma EGP in člena 8 Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o zračnem prometu (Zadeva AT.39258 – Letalski prevoz tovara) razglasi za nič en v delu, v katerem se nanaša na tožeči stranki;
- in poleg tega ali pa podredno zmanjša globi naloženi tožečima strankama; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata sedem tožbenih razlogov.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija napačno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila pravo pri razlagi dokazov, navedenih zoper tožeči stranki, napačno uporabila člen 101 PDEU, člen 53 Sporazuma EGP in člen 8 Švicarskega sporazuma ter da ni navedla zadostne obrazložitve v zvezi s tem, da je tožečima strankama pripisala odgovornost za kršitve v zvezi z doplačilom za varnost in neplačevanjem provizij.
 - Tožeči stranki trdita, da je Komisija napačno ugotovila, da sta se zavedali protikonkurenčnega ravnanja v zvezi z doplačili za varnost in neplačevanjem provizij.
 - Dalje, tožeči stranki trdita, da ti vidiki ene in nenehne kršitve niso ločljivi od celote, zaradi česar je treba izpodbijani sklep razveljaviti.
2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija napačno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila pravo pri razlagi dokazov, navedenih zoper tožeči stranki, napačno uporabila upoštevne določbe ter da ni podala zadostne obrazložitve v zvezi z ugotovitvijo, da sta tožeči stranki sodelovali pri kršitvi v zvezi z doplačilom za gorivo.
 - Tožeči stranki trdita, da Komisija ni izpolnila zahtevanega standarda v zvezi z dokazom, da sta sodelovali pri zatrjevani kršitvi v zvezi z doplačilom za gorivo.
 - Dalje, tožeči stranki trdita, da prejem sporočil za javnost ne pomeni, da sta bili seznanjeni z zatrjevanim kartelom.
 - Nazadnje, tožeči stranki trdita, da omejeni dokazi, vezani na njune stike s prevozniki, nikakor ne dokazujejo, da sta ravnali protikonkurenčno ali da sta vedeli za protikonkurenčno ravnanje drugih prevoznikov.
3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija napačno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila pravo s tem, da je ugotovila, da sta tožeči stranki odgovorni za kršitev na progah, navedenih v členu 1(1),(3) in (4) izpodbijanega sklepa, in da ni navedla zadostne obrazložitve.
 - Tožeči stranki trdita, da ju je Komisija napačno vključila v ugotovitev odgovornosti v členu 1(1),(3) in (4) izpodbijanega sklepa, ker se je zastaralni rok iztekel.
 - Dalje, tožeči stranki trdita, da Komisija ni pristojna za ugotavljanje njune odgovornosti v zvezi s kršitvijo člena 101 PDEU na progah znotraj EGP pred 1. majem 2004 ali člena 53 sporazuma EGP pred 19. majem 2005.
 - Tožeči stranki trdita tudi, da Komisija ni pristojna za ugotavljanje njune odgovornosti za kršitve v zvezi s progami EU-Švica.
 - Nazadnje, tožeči stranki trdita, da zadevne ugotovitve kršijo načelo *ne bis in idem*.
4. S četrtem tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija napačno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila pravo s tem, da je ugotovila obstoj zatrjevanega kartela, in da ni navedla zadostne obrazložitve.
 - Tožeči stranki trdita, da za ugotovitev Komisije, da sta sodelovali pri zadevnem kartelu, ni zadostnih dokazov.

- Dalje, tožeči stranki trdita, da ta ugotovitev temelji na nepravilni domnevi, da je kršitev obstajala na vseh progah.
 - Tožeči stranki trdita tudi, da ta ugotovitev presega pristojnost Komisije in povzroča dvom glede geografskega obsega zatrjevane kršitve.
 - Nazadnje, tožeči stranki trdita, da ta ugotovitev zajema razhajanja med obrazložitvijo in izrekom v zvezi s predmetom, ki tožečima strankama ne omogočajo razumevanja narave in obsega zatrjevane kršitve.
5. S petim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija napačno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila pravo s tem, da je ugotovila, da zatrjevano ravnanje pomeni eno in nenehno kršitev, in da ni navedla zadostne obrazložitve.
- Tožeči stranki trdita, da se z zadevnim ravnanjem ni sledilo enemu protikonkurenčnemu namenu.
 - Dalje, tožeči stranki trdita, da se zadevno ravnanje ni nanašalo na en proizvod ali na eno storitev.
 - Tožeči stranki trdita tudi, da se zadevno ravnanje ni nanašalo na enako podjetje.
 - Tožeči stranki trdita tudi, da narava zatrjevane kršitve ni bila enotna.
 - Tožeči stranki trdita tudi, da elementi zatrjevane kršitve niso bili obravnavani vzporedno.
 - Nazadnje, tožeči stranki trdita, da Komisija ni predložila zadostnih dokazov in da ni izvedla analize v zvezi z neplačevanjem provizije v skladu s členom 101(3) PDEU.
6. S šestim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija kršila pravico do obrambe tožečih strank in da ni navedla zadostne obrazložitve.
- Tožeči stranki trdita, da nista mogli odgovoriti na ugotovitev Komisije, da sta vedeli za kršitev, ki se nanaša na doplačilo za varnost in neplačevanje provizij.
 - Dalje, tožeči stranki trdita, da so bile v podporo ugotovitve Komisije, ki se nanaša na zatrjevani kartel, navedene nove trditve.
 - Tožeči stranki poleg tega trdita, da se Komisija opira na dokaz, ki je v zvezi z njima nedopusten.
 - Tožeči stranki trdita tudi, da je zaradi razhajanja med razlogi, navedenimi v izpodbijanem sklepu, in njegovim izrekom, obrazložitev neustrezna.
 - Nazadnje, tožeči stranki trdita, da nista mogli podati svojih stališč v zvezi z odločitvijo o izključitvi 13 prevoznikov in tremi vidiki kršitve, navedenimi v preiskavi, po obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah in da Komisija v zvezi s tem ni podla nobene obrazložitve.
7. S sedmim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija napačno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila pravo pri izračunu globe, ki se naloži tožečima strankama, in da ni navedla zadostne obrazložitve.
- Tožeči stranki navajata napačno nerazlikovanje med usklajevanjem končne cene in usklajevanjem v zvezi z omejenimi elementi cene.
 - Dalje, tožeči stranki trdita, da niso bili upoštevani omejen kombinirani tržni delež naslovnikov in regulatorne zahteve v industriji.
 - Tožeči stranki trdita tudi, da je Komisija njuno ravnanje obravnavala enako kot veliko resnejše ravnanje drugih naslovnikov, vključno z „osrednjo skupino“.
 - Nazadnje, tožeči stranki trdita, da ni bilo upoštevano, da je bila njuna udeležba pri kršitvi bolj omejena v primerjavi z udeležbo drugih naslovnikov, ki so bili tudi deležni zmanjšanja globe na podlagi olajševalnih okoliščin.